

تحقیقی

رابطه بین تاب آوری و فرسودگی شغلی پرستاران

فهیمه امینی^{۱*}

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: فرسودگی شغلی یکی از عوامل اساسی در کاهش کارآیی و از دست رفتن نیروی انسانی و ایجاد عوارض جسمی و روانی است. ویژگی‌های شخصیتی همچون تاب آوری به عنوان حائلی در برابر وقایع استرس‌زا و مشکلات روانی ناشی از کار از جمله فرسودگی شغلی است. با توجه به اهمیت نقش پرستاران در سیستم خدمات بهداشتی- درمانی، این تحقیق به بررسی رابطه بین تاب آوری و فرسودگی شغلی پرستاران می‌پردازد.

روش بودسی: این مطالعه توصیفی- همبستگی بر روی ۴۳۰ نفر از پرستاران شاغل در بیمارستان‌های شهر تهران انجام شد که در سال ۱۳۹۱ مشغول به کار بوده‌اند و به طریق نمونه گیری خوش‌ای چند مرحله‌ای انتخاب و به پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلسل (MBI)، پرسشنامه تاب آوری کاتر و دیویدسون (CD-RISC) و پرسشنامه مشخصات دموگرافیک پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل آماری از نرم افزار آماری SPSS- 18 استفاده شد. به منظور تبیین رابطه تاب آوری و فرسودگی شغلی ازروش همبستگی استفاده شد.

یافته‌ها: براساس یافته‌های پژوهش، ۶/۳۲ درصد از پرستاران، فراوانی و ۹/۹ درصد شدت خستگی عاطفی را در حد بالا، در مولفه فراوانی و شدت مسخ شخصیت، به ترتیب ۷/۲۵ و ۱/۱۸ درصد پرستاران در حد بالا، ۱/۴ درصد، مولفه فراوانی و ۹/۶ درصد شدت عدم موقعیت فردی را در حد بالا تجربه کرده بودند. همچنین این فرضیه که بین فرسودگی شغلی و تاب آوری پرستاران رابطه معنی‌دار وجود دارد، در سطح ۰/۰۱ تایید شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به اینکه تاب آوری یکی از عوامل پیش‌بینی‌کننده فرسودگی شغلی است، پیشنهاد می‌شود مهارت‌های افزاینده تاب آوری از طریق تشکیل کارگاه‌های شناخت و ارتقای تاب آوری به پرستاران آموزش داده شود.

کلید واژه‌ها: تاب آوری، پرستاران، فرسودگی شغلی

*نویسنده مسئول: فهیمه امینی، پست الکترونیکی: fahimeh_amini_1362@yahoo.com

نشانی: محلات، خیابان شهید محلاتی، کوچه شهید امیری ۱۲، ساختمان صفری، طبقه دوم جنوبی. تلفن ۰۸۶۳(۳۲۲۲۰۸۱)

وصول مقاله: ۹۲/۱/۲۴، اصلاح نهایی: ۹۲/۴/۲۲، پذیرش مقاله: ۹۲/۵/۲۳

تا به حال اقدامات زیادی برای شناخت و کاهش عوامل استرس‌زا در پرستاران صورت پذیرفته است، ولی به نظر Allister Mc و همکارش (۲۰۰۹) بیشترین توجه به عوامل سازمانی، مدیریتی، عوامل بیرونی و خارج از فرد بوده است، ولی با توجه به ماهیت شغل پرستاری که همراه با استرس است، خواه-ناخواه پرستاران دچار تحمل فشار روانی، فرسودگی و بی توجهی شده‌اند و نیروهای با تجربه‌در بیشتر مواقع، کار در مراکز درمانی را رها کرده‌اند (۷).

تحقیقات متعدد همواره در پی این بوده‌اند که عواملی را کشف کنند که بتوانند در شرایط آسیب‌زا به کمک انسان آمده و مانع آسیب دیدگی و اضمحلال وی زیر فشار سنگین مسائل و مشکلات گردد (۸). یکی از مهم‌ترین توانایی انسان که باعث سازگاری موثر با عوامل خطر می‌شود، تاب آوری است.

کشتکاران (۱۳۸۸) مفهوم تاب آوری را به معنای کترول یا اقدام بر عوامل فشارزا قبل از اینکه به فرد آسیب برساند، بکار می‌برد (۹). letzring و همکاران (۲۰۰۵) بر این باورند که تاب آوری توانایی سازگاری سطح کترول بر حسب شرایط محیطی می‌باشد (۱۰).

McGee (۲۰۰۶) مفهوم تاب آوری را وارد ادبیات پرستاری نمود (۱۱). Phili و همکارش (۲۰۰۷) اظهار می‌کنند که پرستاران قرن بیست و یکم به منظور رویارویی با مشکلات حرفه‌ای و تامین سلامت روانی خود باید به طور ماهرانه ای تاب آوری را در خود گسترش دهن، زیرا تاب آوری و رفتارهای تاب آورانه به طور بالقوه به افراد کمک می‌کند تا بر تجارب منفی غلبه کنند و این تجارب را به تجارب مثبت در خود تبدیل کنند (۱۲).

Mc Allister و همکارش، ظرفیت تاب آوری را برای موفقیت شغلی پرستاری لازم می‌دانند، چون از نظر آن‌ها در غیر این صورت شرایط کار بسیار دشوار خواهد بود و منجر به آسیب‌های روانی و زیستی برای پرستاران خواهد

مقدمه

فرسودگی شغلی از جمله خطرات شغلی است که به علت تاثیر منفی بر کارکنان، سازمان‌ها و بیماران، در سال-های اخیر مورد توجه قرار گرفته است (۱). تحقیقات متعددی نشان می‌دهد که پرستاران بیش از سایر مشاغل دچار فرسودگی شغلی می‌شوند. اداره اطلاعات آمریکا بیان داشته است که در میان مشاغل، مشاغل بهداشتی-درمانی با بالاترین میزان آسیب‌های شغلی واژ جمله فرسودگی شغلی همراه هستند (۲). برخی از مطالعات، میزان فرسودگی شغلی در پرستاران را چهار برابر مشاغل خدماتی دیگر گزارش کرده‌اند (۳). فرسودگی شغلی سندروم روانشناختی، شامل خستگی عاطفی، مسخ شخصیت و کاهش عملکرد فردی است. خستگی عاطفی مانند فشار روانی است و احساس تحت فشار قرار داشتن و از بین رفتن منابع عاطفی در فرد است. مسخ شخصیت، پاسخ منفی و سنگdaleh به افرادی است که معمولاً دریافت کنندگان خدمت از سوی فرد هستند و به برداشت منفی فرد از مددجویانش اشاره دارد. کاهش عملکرد فردی، کم شدن احساس شایستگی در انجام وظایف شخصی است و یک ارزیابی منفی از خود در رابطه با انجام کار به شمار می‌رود (۴).

Vahay و همکاران (۲۰۰۴) معتقدند فرسودگی پرستار، بیشتر از هر عاملی روند بهبود بیمار را تهدید می‌کند (۵). از آنجا که فرسودگی شغلی در پرسنل درمانی از جمله پرستاران باعث کاهش بازده کاری، افزایش غیبت از کار، افزایش هزینه‌های بهداشتی و جابجایی پرسنل، تغییرات رفتاری و فیزیکی و در برخی موارد مصرف مواد، کاهش کیفیت خدمات ارائه شده به بیماران و به دنبال آن نارضایتی از خدمات پزشکی می‌شود و از همه مهم‌تر مراجعین اصلی پرستاران، یعنی مددجویان و بیماران تحت تاثیر قرار می‌گیرند، بنابراین شناخت و پیشگیری از فرسودگی شغلی در ارتقای بهداشت روانی افراد و ارتقای سطح کیفیت خدمات ارائه شده نقش بسزایی خواهد داشت (۶).

و شب) در اختیار آنان قرار می گرفت و اگر در ارتباط با فرم اطلاعات فردی و یا سایر پرسشنامه ها سوالی داشتند، پاسخ داده می شد. افرادی که حاضر به همکاری بودند، مختار بودند پرسشنامه ها را در زمان کافی در همان مکان پر کنند یا به خانه برده و در مراجعته بعدی به محل کار تحویل دهند. به منظور رسیدن تعداد نمونه ها به ۳۰۴ نفر، تعداد ۱۸۴ پرسشنامه در بین پرستاران پخش شد که ۱۸۰ پرسشنامه ناقص پر شده ونتایج آن غیر قابل تفسیر بودند که علت پرشدن ناقص پرسشنامه ها احتمالاً تعداد سوالات زیاد در پرسشنامه ها و در اکثر موارد عدم پاسخگویی به قسمت شدت یا فراوانی در پرسشنامه فرسودگی شغلی علی رغم توضیح کامل پژوهشگر بود. نمونه پژوهش از پرستاران و بهیاران شاغل در کلیه بیمارستان های خصوصی و دولتی شهر تهران، به این ترتیب که مناطق ۱۹ گانه شهر تهران به سه قسمت شمال شهر، قسمت مرکزی و قسمت جنوب شهر تقسیم شده و از هر قسمت، یک بیمارستان به تصادف انتخاب شد. از قسمت شمال شهر، بیمارستان طالقانی، از قسمت مرکزی شهر، بیمارستان جم و از قسمت جنوب شهر، بیمارستان فیروزآبادی به روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند، سپس از بین بخش های مختلف در هر بیمارستان، ۸ بخش به روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شده و پرسشنامه ها بین پرستاران بخش ها توزیع شد.

افراد مورد مطالعه بر اساس نمرات بدست آمده از پرسشنامه فرسودگی شغلی و به سه دسته شامل افراد با فرسودگی شغلی شدید، فرسودگی شغلی متوسط و کم تقسیم بندی شدند(۱۵).

ابزار پژوهش

- مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون (CD-RISC):
مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون (Conner-RDavidson Resilience Scale) شامل ۲۵ گویه ۵ گزینه - ای (کاملاً نادرست، بندرت درست، گاهی درست، اغلب

شد(۷). Inzlicht و همکاران (۲۰۰۶) نیز تاب آوری و سرسختی را باعث کاهش اضطراب و افسردگی دانسته اند. به باور آن ها افراد تاب آور و سرسخت می توانند بر انواع اثرات ناگوار خستگی های جسمانی و عاطفی ناشی از کار چیره شوند و سلامت روان خود را حفظ کنند(۱۳). شاکری نیا و محمد پور(۱۳۸۹) نیز در مطالعه خود رابطه معنی داری بین استرس شغلی و فرسودگی شغلی پرستاران زن بدست آوردند(۱۴).

از آنجایی که فرسودگی شغلی یک مشکل اساسی در سیستم بهداشتی و از جمله پرستاران است و مطالعات اندکی در زمینه ویژگی های درونی فرد نظری تاب آوری در جهت مقابله با شرایط فشار روانی و کاستن فرسودگی شغلی انجام شده است، لذا تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه فرسودگی شغلی و تاب آوری انجام شد.

روش بررسی

پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری را کلیه پرستاران و بهیاران شاغل در بیمارستان های شهر تهران که دارای مدرک دیپلم، کارданی، کارشناسی و کارشناسی ارشد بوده و در سال ۱۳۸۹ حداقل یک سال سابقه کار داشتند، تشکیل می دهد.

در این مطالعه تعداد ۳۰۴ پرستار به طریق نمونه گیری خوشه ای و با استفاده از جدول مورگان، بر اساس تعداد کل پرستاران شاغل در بیمارستان های دولتی و خصوصی شهر تهران انتخاب شدند. به منظور گرد آوری اطلاعات و داده های تحقیق، پس از انتخاب بیمارستان های مورد نظر و پس از هماهنگی با مسئولان بیمارستان، از پرستاران شاغل در بخش های مختلف دعوت به همکاری شد. برای جلب اعتماد و همکاری آزمودنی ها به آن ها گفته می شد این تحقیق جنبه پژوهشی دارد و نتایج به صورت کلی دسته بندی می شود. با رضایت آگاهانه، افراد وارد مطالعه می شدند، پرسشنامه های اطلاعات فردی، تاب آوری و فرسودگی شغلی در شیفت های مختلف کاری (صبح، عصر

۰/۸۱، احساس کفايت شخصي ۸۲/۰ و درگيری ۷۶/۰ بحسب آمد. اين آزمون داراي ۲۵ سئوال بوده و چهار عامل فرسودگي شغلی، شامل خسستگي عاطفي، عملکرد شخصي، مسخ شخصيت و درگيری را اندازه می گيرد. از مجموع ۲۵ سئوال، ۹ سئوال به خستگي عاطفي، ۸ سئوال به عملکرد شخصي، ۵ سئوال به مسخ شخصيت و ۳ سئوال به درگيری اختصاص یافته است. فراوانی اين احساسات با نمراتی از صفر(هرگز)، يك(سالی چند بار)، دو(ماهی يك بار)، سه(ماهی چند بار)، چهار(هفته اي يك بار)، پنج (هفته اي چندبار) و شش(هر روز) و شدت اين احساسات با نمراتی از صفر(خيلى كم)، يك(كم)، دو(قابل ملاحظه)، سه(متوسط)، چهار(نسبتا زياد)، پنج(زياد) و شش(خيلى زياد) سنجideh می شود. مجموع نمرات مربوط به سئوالات هر يك از ابعاد فرسودگي شغلی جداگانه محاسبه می شد.

یافته‌ها

تعداد کل نمونه‌ها ۳۰۴ نفر پرستار که شامل ۲۶/۳ درصد (۸۰ نفر) پرستار مرد و ۷۳/۷ درصد (۲۴ نفر) پرستار زن بود. محدوده سنی نمونه های پژوهش، بین ۲۲ تا ۴۴ سال بود که ۵۲/۳ درصد (۱۵۹ نفر) در رده سنی ۲۱-۳۰ سال، ۳۶/۸ درصد (۱۱۲ نفر) در رده سنی ۳۱-۴۰ سال و ۱۰/۹ درصد (۳۳ نفر) در رده سنی ۴۱-۵۰ سال قرار داشتند. از نظر تحصيلات دипلم، ۱۶/۴ درصد (۵۰ نفر) از پرستاران داراي تحصيلات دипلم، ۱/۶ درصد (۵ نفر) داراي تحصيلات فوق دипلم، ۷۶ درصد (۲۳۱ نفر) داراي تحصيلات لisanس و ۵/۹ درصد (۱۸ نفر) داراي تحصيلات فوق لisanس بودند. از نظر سابقه کاري ۵۹/۲ درصد (۱۸۰ نفر) سابقه کاري بین ۳-۱۰ سال، ۳۱/۶ درصد (۹۶ نفر) سابقه کاري بین ۱۱-۲۰ و ۹/۲ درصد (۲۸ نفر) سابقه کاري بین ۲۱-۳۰ داشتند.

ميanganin و انحراف معيار شدت خستگي عاطفي ۱۲/۳۳ ± ۲۲/۹۲ و ميانگين و انحراف معيار فراوانی خستگي عاطفي ۱۱/۷۶ ± ۲۲/۳۳، ميانگين و انحراف معيار شدت عدم

درست، هميشه درست) است که محمدي آن را برای استفاده در ايران انطباق داده است. حداقل نمره برای اين آزمون صفر وحداکثر آن ۱۰۰ است (۱۶). روایی (به روش تحلیل عوامل و روایی همگرا و واگرا) و پایایی (به روش بازارآمایی و آلفا کرونباخ) مقیاس توسعه سازندگان آزمون در گروههای مختلف (عادی و در خطر) احراز گردیده است. در مطالعه سامانی، جوکار و صحراءگرد- (۱۳۸۶) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۷ برای پایایی این آزمون بحسب آمد (۱۷). ضریب آلفای کرونباخ برای این آزمون در پژوهش حاضر ۰/۸۳ بحسب آمد. طیف درجه بندی سئوالات پنج گزینه ای شامل صفر برای کاملاً نادرست، يك برای به ندرت درست، دو برای گاهی درست، سه برای اغلب درست و چهار برای هميشه درست. افرادي که نمره‌ي بالاتر از ۶۰ بگيرند، جزو افراد تاب آور محسوب می شوند.

- پرسشنامه فرسودگي شغلی مسلش (MBI):

پرسشنامه فرسودگي شغلی (Maslach Burnout Inventory) توسيط Jakson و Maslach (۱۹۹۳) برای اندازه‌گيري فراوانی و شدت فرسودگي شغلی افراد شاغل در حرفة های خدمات انساني در ابعاد سه گانه (تحليل عاطفي، مسخ شخصيت و احساس موقفيت فدي) تدوين و اعتبار درونی اين آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ برای هر يك از مولفه های اين پرسشنامه محاسبه شد. آلفای کرونباخ برای خستگي هيچانی، ۰/۹۰، مسخ شخصيت ۰/۷۹ و احساس کفايت شخصي ۰/۷۱ بحسب آمد. در مورد اعتبار سازه فرسودگي شغلی، در پنج تحقيق درازمدت (هشت سال) اطلاعاتی را بحسب آوردنند که نشان می دهد در تجزيه و تحليل عاملی و همبستگي استفاده از مولفه های پرسشنامه فرسودگي شغلی مناسب است (۱۸). اعتبار درونی اين ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ، برای هر يك از مولفه های اين پرسشنامه محاسبه شد و برای خستگي هيچانی، آلفای کرونباخ ۰/۸۶، مسخ شخصيت

-۰/۳۵۴ و -۰/۳۵۵ بود که این میزان از نظر آماری معنی دار می باشد ($P < 0.01$).

لذا این فرضیه که بین بین فرسودگی شغلی و تاب آوری پرستاران رابطه وجود دارد، در سطح 0.01 تایید شد و این نتیجه حاصل می شود که بین سطح تاب آوری و فرسودگی شغلی پرستاران رابطه معنی داری وجود دارد، لذا با اطمینان 99% می توان بیان کرد، $12/6$ و $12/53$ درصد واریانس فرسودگی شغلی ناشی از عامل سطح تاب آوری پرستاران است. با توجه به منفی بودن جهت همبستگی می توان گفت با افزایش سطح تاب آوری پرستاران، فرسودگی شغلی کاهش می یابد (جدول ۲).

کارآیی فردی برابر $10/13 \pm 3/4$ ، میانگین و انحراف معیار فراوانی عدم کارآیی فردی برابر $4/05 \pm 9/54$ و $6/72$ میانگین و انحراف معیار شدت مسخ شخصیت برابر $8/57 \pm 7/83$ بدست آمد. میانگین فراوانی و شدت مولفه های خستگی عاطفی، کارآیی فردی، مسخ شخصیت و به طور کلی در پرستاران مورد مطالعه در حد متوسط بود. از نظر میزان تاب آوری، میانگین و انحراف معیار نمره میزان تاب آوری پرستاران $16/26 \pm 5/02$ بود. کمترین میزان تاب آوری 23 و بیشترین میزان 97 بود (جدول ۱). ضریب همبستگی بین سطح تاب آوری و فرسودگی شغلی

جدول ۱: شدت و فراوانی مولفه های فرسودگی شغلی پرستاران بر اساس درصد

متغیرهای پژوهش	شدت (درصد)	متوسط (درصد)	کم (درصد)	فراوانی	خستگی عاطفی
	$32/6$	$31/9$	$35/5$	فراوانی	خستگی عاطفی
	$9/9$	$36/5$	$53/6$	شدت	شدت
	$42/1$	$23/7$	$34/3$	فراوانی	عدم کارآیی فردی
	$60/9$	22	$17/1$	شدت	شدت
	$25/7$	$25/7$	$41/7$	فراوانی	مسخ شخصیت
	$11/1$	$33/3$	$41/7$	شدت	
	$29/1$	$37/2$	33	فراوانی	درگیری
	$26/7$	$37/9$	$34/4$	شدت	شدت

جدول ۲: ضریب همبستگی بین مولفه سطح تاب آوری و فرسودگی شغلی

متغیرهای پژوهش	تعداد	ضریب همبستگی	میزان اشتراک به درصد	ارزش P
سطح تاب آوری و فرسودگی شغلی (شدت)	304	$-0/355$	$0/001$	$12/6$
سطح تاب آوری و فرسودگی شغلی (فراوانی)	304	$-0/354$	$0/001$	$12/53$

گزارش شده در مطالعه Dilpisen و همکاران (۱۳۹۰)، $4/13$ درصد و Alacacioglu و همکاران (۲۰۰۹) در پرستاران و پزشکان ترکیه (پرستاران $4/5$ درصد و پزشکان $7/8$ درصد) مقدار بیشتری را نشان می دهد ($20/21$ و $20/21$). بر اساس یافته های پژوهش حاضر، $25/7$ درصد از پرستاران، مسخ شخصیت را در حد زیاد تجربه کرده اند که این میزان با میزان گزارش شده ($20/20$ درصد) در مطالعه Kluger و همکاران (۲۰۰۳) تقریباً مطابقت دارد ($22/22$) و از میزان گزارش شده در مطالعه Dilpisen و همکاران، $4/9$ درصد و

بحث

بر اساس یافته های پژوهش، میانگین میزان و فراوانی و شدت میانگین نمرات مولفه های فرسودگی شغلی پرستاران در بعد خستگی عاطفی و مسخ شخصیت کاهش عملکرد شخصی در حد متوسط بودند. در پژوهش حاضر $32/6$ درصد از پرستاران خستگی عاطفی زیاد گزارش کردند که این میزان در مقایسه با میزان گزارش شده در مطالعه طایی و همکاران (۱۳۸۶) در کارکنان بیمارستانی مشهد ($31/3$ درصد) (۱۹) تقریباً مطابقت دارد و از میزان

برخوردارند، کمتر دچار فرسودگی شغلی می‌شوند همخوانی دارد (۲۵). همچنین Edward و همکارش (۲۰۰۷) نیز در پژوهش خود دریافتند، پرستارانی که از فنون تقویت کننده تاب آوری استفاده می‌کنند، کمتر دچار فرسودگی شغلی می‌شوند (۲۶).

Jackson و همکاران (۲۰۰۷) نیز در پژوهش خود به یافته مشابهی دست یافتند، در تحقیق آن‌ها نیز مشخص شد که پرستاران با استفاده از عنصر تاب آوری، این توانایی را بدست خواهند آورد تا در برابر بسیاری از فشارهای روانشناختی مقاومت کنند (۲۷). این نتایج در پژوهش شاکر نیا و همکارش (۱۳۸۹) نیز تکرار شد؛ آن‌ها در پژوهش خود دریافتند، بین فرسودگی شغلی پرستاران با میزان تاب آوری آن‌ها رابطه منفی معنی‌دار وجود دارد (۱۴).

در یک تحلیل مفهوم Dyer و همکارش (۱۹۹۶) ویژگی‌های مهم شامل انعطاف پذیری، خستگی ناپذیری، خودشناسی و نوع دوستی را برای پرستاران تاب آور قائل شدند. این محققین، حالت تسلط و مهارت‌های مقابله‌ای را از جمله پیش آیندهای عمدۀ تاب آوری معرفی کرده‌اند. در واقع می‌توان با توجه به نتایج بدست آمده در پژوهش‌های فوق به این نتیجه رسید که تاب آوری می‌تواند عاملی برای کاهش فرسودگی شغلی در افراد در شرایط استرس‌زا و پر تنش همچون شغل پرستاری گردد (۲۸).

از جمله محدودیت‌های پژوهش، جمع آوری اطلاعات از طریق پرسشنامه است. با توجه به این مطلب، احتمال ارائه پاسخ‌های غیر واقعی شرکت کنندگان، ناشی از درک نادرست از سئوال‌ها، می‌تواند نتایج را مخدوش سازد. البته سعی شد با توضیح دادن در این مورد و اختصاص زمان کافی برای پاسخ‌گویی به سئوالات از احتمال بروز آن کاسته شود.

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که تاب آوری، یکی از عوامل پیش‌بینی کننده فرسودگی شغلی است. با توجه به نتایج

مطالعه Alacacioglu و همکاران (۲۰۰۹) در پرستاران و پزشکان ترکیه (۵/۴ درصد در پرستاران و ۱۵/۶ درصد در پزشکان) بیشتر و از میزان گزارش شده در مطالعه خزایی و همکارش (۱۳۸۵) (۵/۴ درصد کمتر است) (۲۰ و ۲۱ و ۲۳%).

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد ۴/۲ درصد از پرستاران کاهش عملکرد شخصی را در حد زیاد داشته‌اند که این میزان با میزان گزارش شده در مطالعه Dilpiset و همکاران، ۳/۷/۵ درصد تقریباً مطابقت دارد و از میزان گزارش شده در مطالعه Alacacioglu و همکاران (۲۰۰۹) که ۱۰۰ درصد در پرستاران و پزشکان گزارش شده در مطالعه طلایی و همکاران در کارکنان مراکز بهداشتی ۶/۷/۷ درصد بیشتر است. در مطالعه طلایی و همکاران علت کاهش عملکرد شخصی به عدم مشارکت دادن پرستاران در امور بیمارستانی و به تفاوت قائل نبودن بین نیروهای توانمند و غیر توانمند اشاره شده است (۱۹ و ۲۴)، زیرا احساس موفقیت فردی زمانی بدست می‌آید که فرد بتواند در خط مشی‌های سازمان متبوع تاثیر داشته باشد و از این طریق توانایی‌های خود را به معرض نمایش بگذارد و نگرش‌های مثبت در مورد خود و بیماران بدست آورده (۲۳).

به نظر می‌رسد یکی از عوامل کاهش عملکرد فردی در پژوهش حاضر، پایین بودن میزان تاب آوری در پرستاران این پژوهش است، چرا که طبق نتایج پژوهش بین تاب آوری و فرسودگی شغلی رابطه منفی و معنی‌دار بوده و کاهش عملکرد فردی به عنوان یکی از مولفه‌های فرسودگی شغلی از میزان تاب آوری متاثر می‌گردد.

در بررسی رابطه بین تاب آوری و فرسودگی شغلی پرستاران، نتایج این پژوهش با نتایج Phili و همکارش (۲۰۰۷) که نشان داد پرستارانی که در رویارویی با مشکلات حرفه‌ای جهت حفظ سلامت خود از رفتارها و ظرفیت‌های تاب آورانه بهره‌مندند، کمتر دچار فرسودگی شغلی می‌شوند (۱۲) و تحقیق Menezes و همکاران (۲۰۰۶) نشان داد پرستارانی که از تاب آوری بالاتری

نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبایی تهران می‌باشد.
پژوهشگر بر خود لازم می‌داند، از کلیه پرستاران شرکت کننده و کلیه افرادی که در انجام این پژوهش مساعدت نموده‌اند، تشکر و قدردانی نمایند.

تحقیق حاضر پیشنهاد می‌شود مهارت‌های افزاینده تاب-آوری شامل معنویت، معنا در زندگی، امید، خوشبینی، استدلال اخلاقی، عزت نفس، مهارت‌های حل مسئله و مهارت‌های مدیریت هیجانی، از طریق تشکیل کارگاه‌های شناخت و آموزش تاب‌آوری، به پرستاران آموزش داده شود.

تشکر و قدردانی

پژوهش حاضر طرح پژوهشی مصوب و بخشی از پایان-

References

- 1.Argentero P, Dell'Olivo B, Ferretti MS. Staff burnout and patient satisfaction with the quality of dialysis care. *Am J Kidney Dis.* 2008;51:80–92.
2. Toubaei SH, Sahraeian A. Burnout and job satisfaction of nurses working in internal, surgery, psychiatry burn and burn wards. *ofogh Danish, Journal of Medical Science & Hygine Services of Gonabad*. 2005;12(4):40-6.[Article in Persian]
3. Bakker AB, Zee K, Lewing Ki, Dollard MF. The Relationship Between the Big Five Personality Factors and Burnout: A Study Among Volunteer Counselors. *The Journal of Social Psychology*. 2002; 135(5):1-20.
- 4.Maslach C, Schaufeli W, Leiter M. Job burnout. *Annual Review of Psychology*. 2001;52: 397 –422.
5. Vahey C, Doris AH, Linda SM. Nurse Burnout and Patient Satisfaction. *Medical Care*,February. 2004;42 (2) :57-66.
6. Sherman DW. Nurses' stress & burnout. How to care for your self when caring for patients and their families experiencing life-threatening illness. *American Journal Nurse*. 2004;104:48-56.
7. Allister Mc, Kinnon Mc. The importance of teaching and learning resilience in the health disciplines; A critical review of the literature. *Nurses Education Today*. 2009;29:371-9.
8. Gobaribanab B. [Spiritual intelligence]. *Journal of Andishe Novine Dini.* 2008;3(10):100-10. [Article in Persian]
9. Keshtkaran T. The relationship between family communication pattern with resiliency among students of Shiraz University. *Knowledge & Research in Applied Psychology*. 2009;11(39):43-53.[Persian]
10. letzring TD, Block J, Funder D. Cego control and ego resiliency: Generalization of self scal base on personality description from acquaintances, clinics, and the self. *Journal of research in personality*. 2005;29:395-422.
11. McGee EM. The healthing circle: Resiliency in nurses. *Issues in Mental Health Nursing*. 2006;27: 43-57.
12. Phili W, Karen-Leigh E. Caring as a resillient practice in Mental Health Nursing. *International Journal of Mental Health Nursing*. 2007;16(2):132-5.
13. Inzlicht M, Aronson J, Good C, Mckay L. A particular resiliency to threatening environments .*Journal of Experimental Social Psychology*. 2006; 42: 323-63.
- 14.ShakeryNia I, MohammadPour M.[The study of relationship between jubstress, resiliency with burnout among female nurses]. *Journal of Kermanshah University of Medical Science*. 2010;14 (2):161-9. [Article in Persian]
15. Filian E. Assessing the relationship between occupational burnout and nurses coping sterategy among Tehran educational hospitals nurses.[MSc thesis]. Tehran. Tarbiat Modares University. 1992. [Persian]
16. Mohammadi M. The study of key factors influences on resiliency of substance abuse at risk. [PhD thesis]. Psychology.Tehran: University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences. 2005; 27-30. [Persian]
- 17.Jowkar B.The mediating role of resilience in the the relationship between general and emotional intelligence and life satisfaction. *Journal of Contemporary Psychoanalysis*. 2008;2(2):3-12. [Persian]
18. Kelly JR, Cross DG. Stress coping behavior and recommendations for intensive care and Medical surgical ward registered Nurses. *Res Nursing Health*. 1985; 8:321-2.
- 19.Talaei A, Mohammad Nejad M, Samari AA.

Burnout and its related factors in staffs of university hospitals in Mashhad. Journal Semnan University of Medical Sciences. 2007;9(3):237-45. [Article in Persian]

20. Delpasand M, Raeissi P, Bigdeli F, Shahabi M. The impact of rotation nurses 'burnout' Ayatollah Kashani hospital, Tehran: A case study. Iran Occupational Health. 2011;7(4):76-87.[Persian]

21. Alacacioglu A, Yavuzsen T, Dirioz M, Oztop I, Yilmaz U. Burnout in nurses and physicians working at an oncology department. Psycho- Oncology. 2009; 18: 543-8.

22. Kluger MT, Towend K, Laidlaw T. Job satisfaction, stress and burnout in Australia specialist anesthetists. Anesthesia. 2003 Apr;58(4):339-45.

23. Khazaei T, Sharif Zadeh Gh. Nurses professional burnout and some predisposing factors. Journal Birjand University of Medical Sciences. 2006;13(3):56-62. [Article in Persian]

24. Talaei A, Mohammad Nejad M, Samari AA. Burnout in staffs of health care centers in Mashhad. Journal Fund Mental Health. 2007; 36(8):133-42. [Article in Persian]

25. Menezes L, Fernández C, Hernández RC, Contador C. Resilience and the burnout-engagement model informal caregiver of the elderly psychopathology. 2006;18(4):791-6.

26. Edward KL, Hercelinsky JC. Burnout in the caring nurse: learning resilient behaviors. British Journal Of Nursing. 2007;(16):240-2.

27. Jackson D, Firtko A, Edenborough M. Personal resilience as a strategy for surviving and thriving in the face of workplace adversity: A literature review. Journal of Advanced Nursing. 2007;60(1):1-9.

28. Dyer J, McGuinness T. Resilience: An analysis of the concept. Archives of Psychiatric Nursing. 1996; 10(5):276-82.

Original Paper

The Relationship between Resiliency and Burnout in Nurses

Fahimeh Amini(MSc)^{*1}

1- MSc of General Psychology, Allameh university ,Tehran, Iran.

Abstract

Background and objective: Burnout is one of the key factors in reducing efficiency and it causes loss of manpower and physical complications. Personality characteristics such as resiliency is a buffer against stressful events and work-related psychological problems such as burnout. Given the important role of nurses in health-care system, this study investigates The relationship between resiliency and burnout in nurses.

Material and Methods: This descriptive study was conducted on 304 nurses working in the hospitals in Tehran, 2010. The subjects were chosen by multi-stage cluster sampling. The instruments were Maslach burnout inventory (MBI), Connor-Davidson Resiliency Scale (CD-RISC) and a demographic check-list. The data was analyzed by SPSS-18.

Results: Overall, the findings showed high emotional exhaustion, (32.6% in frequency; 9.9% in intensity), depersonalization (25.7% in frequency; 18.1% in severity) and personal failure (42.1% in frequency; 60.9% in severity). The relationship between burnout and resiliency was significant (0.01).

Conclusion: Given the resiliency is one of the predictors of burnout; we recommend some workshops to increase the resiliency-related skills of the nurses.

Keywords: Resiliency, Nurses, Burnout

* Corresponding Author: Fahimeh Amini (MSc), Email: fahimeh_amini_1362@yahoo.com

Received 13 Apr 2013

Revised 13 Jul 2013

Accepted 14 Aug 2013